
Македонска
нација
ДВИЖЕЊЕ ЗА ОСЛОБОДУВАЊЕ И ОБЕДИНУВАЊЕ НА МАКЕДОНИЈА
ВЕЗ
Крушево
1903
ОРГАН НА ДВИЖЕЊЕТО ЗА ОСЛОБОДУВА
И ОБЕДИНУВАЊЕ НА МАКЕДОНИЈА !

Светот, Грција и Македонија

Современите Грци во нивната нова историја, особено во овие два последни века, се користат со симпатии на надворешниот свет за кои тие немаат ништо сторено и наполно се незаслужени. Цивилизирана Европа уште во минатиот век во својата благодарност кон културата на древните Елини им притрча на помош на Грците и им овозможи да се ослободат од турското ропство. Културни романтичари од типот на еден Бајрон дојдоа на балканска земја да се борат и умрат за ослободување на еден народ за кој од незнаење сметаа дека е крвен, духовен и културен потомок на древните Елини. Од таа заблуда, од таа игноренција на европската «културна елита» денес уште се користи еден народ кој со древните Елини има само заедничко име и јазик, но крвно, етнички, претставува најголем бастрад во Европа. На таа бастардизација на далечните потомци на древните Елини се должи и нивната духовна и културна дегенерација. На духовната стерилност на современите Грци уште во минатиот век укажуваше големиот германски историчар Фалмераер кој со својата теза дека во жилите на денешните Грци нема крв на старите Елини, се обиде да го собори митот на гркофилството во Европа. Фалмераер тврдеше дека старите Елини исчезнале во големата словенска поплава, а од арбанашката дека биле докусурени. По негово мнение се' што било сторено во Средниот век, па и подоцна под грчко име било дело на Словените и Албанците, а не на Грците, кои европските историчари ги издигаа до небо. Вака тврдеше германскиот историчар повек'е пред сто години, но сентименталните пријатели на класичната илузија продолжија да живеат по Европа и надвор од неа. Денес сеуште има будали по светот кои во денешното население на Грција гледаат потомци на Сократ, Платон, Демостен или Перикле. Во светот што живееме има многу народи што живеат под татолитарни режими, што стенкаат под диктатури, но таканаречениот «слободен свет» и «демократското јавно мнение» остануваат бесчувствителни и рамнодушни кон страдањата на тие народи, но тој ист «слободен» и «демократски» свет е сентименталeн кон денешните Грци, кои страдаат од свои сопствени глупости, од свои сопствени диктатори и крвави тирани. Светот се згрозува денес што во земјата во која демократијата се родила сега царува режим на тиранија и диктатура. Тие пријатели на класичната илузија заборавуваат дека таа иста Грција била мајка и на тиранијата. Се заборавува или не сака да се разбере дека истата «културна» Грција, таа «лулка на европската цивилизација», во нашево време е најаналфабетска земја во Европа и дека таа тели на Грција многу малку знаат де «културна» Грција уништува цел еден го изгонува насилно од неговата родна и му забранува дури и да зборува на мајчин јазик. Светот е рамнодушен пр грчко варварство, тој не наоѓа за зго го осуди тој грчки геноцид.

За ваквата жалосна ситуација не мал си виновни и ние самите Македонци. На странство македонската емиграција уш една репрезантивна национална орган што би могла да дигне глас пред мег'унар форуми и јавното мнение против грчкат ционализаторска политика, а протестите канаречените «македонски Бугари» на Михајлов завршуваат во кошница за светот на нив гледа како на клевети од те» Бугари против «културните» Грци! трагичното во сета ова жалосна положба ниот факт што во ова епоха кога наш род во еден дел на својата национална рија има воспоставено своја национална вност, таа негова национална држава ни прави, ништо не превзема светското мн го запознае со грчкиот геноцид во Мак Раководителите и управниците на ден СРМ прават се' како судбината на наши к'а и сестри под грчкото и бугарското да не ги интересира. Нашиот народ дене мално и официјално има една своја наци држава, но таа не ја исполнува задачат ријата што и' ја поставува. Србите, Гр Бугарите некогаш така не постапуваа. е дека овие три соседни на нас народи в на минатиот век извојуваа национална само на еден дел од нивната национал торија, кој беше дури и помал од терит на Вардарска Македонија. Новите држ на тие балкански народи сите беа едно вазали на Турција, но тоа не им преч национална пропаганда во странство и кретни дипломатски акции мег'ународно но мнение да го мобилизираат во защ своите сонародници што робуваа уште п ција и така да го олеснат и нивното ос вање, кое и не задоцни. Ваква една наци работа ние уште немаме видено од влад Македонската Република, нејзините рако ли спијат во национална летаргија и угоду југословенската надворешна политика жртвува македонските национални инте во овој момент кога толку гласно се збо учеството на републиките во креирањето ворешната политика на Југославија, ма киот народ со право очекува владата н да испрати една своја делегација во О тите Нации кои пред тој најголем мег'